

Javaslatok tanácsi tisztségekre

Mint ismeretes, a városi tanács testülete január 27-i ülésén döntött arról, kik lehetnek tagjai az új végrehajtó bizottságnak, ki legyen Szeged tanácselnöke. A tisztújítás előkészítése során — amelyet a népfrontosok végeztek — két szempontot kapott rendkívüli hangsúlyt: egyik, hogy — mintegy a demokratizmus biztosítékaként — a többes jelölés módszere érvényesüljön; a másik pedig, hogy a városlakók részletes tájékoztatást kapjanak, vagyis a jelölés nyilvános legyen. Amely egyébként még nem zárult le. A népfront január 24-én határoz az általuk támogatott személyekről. Addig minden szavazati joggal rendelkező szegedi véleményt mondhat, személyesen, illetve írásban, a népfront Szeged városi bizottságán (Vörösmarty utca 3.).

A tanács tagjai végrehajtó bizottsági tagnak javasolják **Király Dezsőt** (a JATE adjunktusát), **Tóth Csabát** és **Marschalek Gyulát** (a 600-as számú szakmunkásképző tanárát), **Gyimesi Józsefet** (a kábelgyár főkönyvelőjét), **Hörömpő Józsefet** (nyugdíjast), **Mendeababa Rádót** (a Csöszér szegedi kirendeltség vezetőjét), **Dékány Gézát** (a Csongrád megyei illetékhivatal vezetőjét), **Hofgesang Pétert** (nyugdíjast), **Vámosiné Karsai Évát** (a városgazdálkodási vállalat osztályvezetőjét), **Takács Mátét** (a Délterv igazgatóját), **Szöcs Lajost** (a SZOTE gazdasági hivatal igazgatóját), **Kálmáné Nagypál Katalint** (a kórház-rendelőintézet fogászát), **Ruzicska Lászlót** (nyugdíjast), **Bánfalvi Gézát** (a kórház-rendelőintézet igazgatóját), **Benedek Tibort** (a Tisza Fűszert igazgatóját), **Bozóki Istvánt** (a gabona-forgalmi vállalat előadóját).

Ők mindannyian vállalták a jelölést.

Bár jelölték, de nem vállalták vb-tagságra **Hantos Zoltán** (a JATE tudományos főmunkatársa), **Szakácsné Molnár Mária** (tanár), **Farkas Katalin** (a Csongrád Megyei Pedagógiai Intézet vezetője), **Mészáros Rezsőné** (általános iskolai igazgató), **Mészáros Tiborné** (városgazdálkodási vállalat csoportvezetője), **Tóth Károly** (a JATE adjunktusa), **Kovács Tamás** (Csongrád megyei gabona-forgalmi vállalat osztályvezetője), **Kocsis Attiláné** (napközi nevelő), **Halász Miklós** (újságíró), **Halászné Hetesi Erzsébet** (főiskolai tanár), **Kovács Károlyné** (a Kállai Éva Nevelőintézet igazgatóhelyettese).

Tanácselnöknek javasolták **Csonka Istvánt**, a jelenlegi általános elnökhelyettest, **Oláh Miklóst**, a városi pártbizottság titkárát, **Vámosiné Karsai Évát**, **Benedek Tibort**, **Tóth Károlyt**,

Takács Mátét, mivel nem a tanács tagja, a legközelebbi választásokig megbízással jelölték **Király Zoltánt**, a szegedi tévéstúdió szerkesztő-riporterét, **Takács Jánost**, megyei főépítést, **Maróti Győzöt**, a Csomitérv műteremvezetőjét.

A régi vb-tagok közül **Bartha István**, **Katona Gyula** és **Frányó József** egyértelműen vállalja a jelölést.

A népfront Szeged városi elnöksége tegnap, kedden ismét ülést tartott, amelyen a tanács tisztújításáról tárgyalt. Az előzetes elbeszélések eredményeként a HNF javasolja végrehajtó bizottsági tagnak mindazokat, akiket a tanács tagok is jelöltek, és akik vállalják a megbízatást, kivéve **Dékány Gézát**, aki visszalépett a jelöléstől. A tanácselnöki székbe való személyt, idő hiján, elég nehezen talált a testület. Eredetileg két variációban gondolkodott; a tanács tagok soraiból választás útján akart delegálni, illetve a javaslatok alapján megválasztani. Amikor kiderült, jogilag szabálytalan **Takács Jánost** és **Király Zoltánt** javasolniuk. Azért eme elképzelésük fenntartása mellett voksoltak **Vámosiné Karsai Évára** és **Csonka Istvánra**. Egyébként a végső döntésüket január 24-én hozzák meg.

M. E.

Találkozó az alternatívokkal

Egy, a közérdeklődésre bizonnyal számot tartó és aktuális találkozóra került sor tegnap délután a HNF Szeged Városi Bizottsága székházában. A Szegedi Tevékenykedő Fidesz, MDF, TDDSZ, SZDSZ és a Műnicher Ferenc Társaság képviselői kaptak meghívást. Ismerkedésre, beszélgetésre hívták őket a népfrontosok. Az alternatív jelzővel illetett szervezetek, mozgalmak képviselői elfogadták azt, úgyhogy minden különösebb ceremónia nélkül **Alföldi Lajos** városi népfrontelnök rögtön a tárgyra térhetett, s az őszinte közlekedés készségével tájékoztatta a jelenlevőket, milyen előkészítő munkát végeztek a megüresedett tanácsi funkciók betöltése érdekében. A házigazdák rögtön kérdéseket is kaptak (például: nem lehet-e **Király Zoltánt** tanácsnakságot „szerezni”?), mi az akadálya, hogy közvetlenül népszavazással válasszunk tanácselnököt?...). de a válaszokban oly sok, nehezen érthető jogi formula és bonyolult rendelkezés vált nyilvánvalóvá, hogy megértettük: platóiak a kérdések.

De nem is ez a téma volt a fontos, hanem hogy e személyes találkozón **Kulcsárné Kiss Piroksa** városi népfronttitkár elmondja, készek az együttműködésre, a közös társadalmi-politikai akciókra. Emlékeztetett, a Fidesz és az SZDSZ képviselőivel a városi népfrontnak már van kapcsolata, hiszen a két szervezet által javasolt várospolitikai fórum létesítését fölkarolták, amely elől a tanács sem zárkózik el. sőt. A népfront szorgalmazására tanácskezesi központok alakultak,

amelyeknek a tanácsulések előtt van különös létjogosultságuk, valamint 14 lakóterületi centrum is alakult Szegeden. A politikai fórum életrehívásáért is tevékeny részt vállalt a népfront, rendszeres és nyilvános vitákat szervezve például az új alkotmány koncepciójáról, szociálpolitikáinkról, egészségügyünkről, a népfrontmozgalmak megújításának lehetőségeiről. Mindezekre elvárják a szegedi alternatív csoportok képviselőit. Ezután a résztvevők külön-külön szövegezték céljaikról, elképzeléseikről. Azok szerint a legfőbb problémák az, hogy nincs szándékukban mindig mindenki együttműködni, kivált például szerződésben, vagy valamiféle okmányban rögzítetten. Főntartják függetlenségüket. Egy-egy akció kedvéért persze hajlandók közös platformra. Nincs ellenük, hogy meg kellene adni városunknak értelmiségi jellegét vagy az SZDSZ-szel, hogy erősödjék Szegeden is a társadalmi nyilvánosság, a demokráta fórumokkal, hogy adják vissza az oktatás rangját, a felsőoktatásban dolgozó tanárok tekintélyét, hogy megvetésre ítéltsék, aki visszaél a közérdekeltségével. A demokráta fórumokkal, hogy adják vissza az oktatás rangját, a felsőoktatásban dolgozó tanárok tekintélyét, hogy megvetésre ítéltsék, aki visszaél a közérdekeltségével.

A mintegy kétórás találkozó nemigen volt mód

részletezni a népfront megújulási törekvéseit, de az élesen kiváglott, hogy új szerep vár rá, ha a társadalmi közmegegyezés szintjére akar lépni. A közéletben a Hazafias Népfront Országos Tanácsa éppen a megújulásról vitatanyagot bocsátott közre, annak feldolgozásához Szegeden elvárják az alternatív szervezetek közreműködését. Vagyis elkezdődhet a párbeszéd.

M. E.

Kisvárosi öntükör

Vannak vállalkozások, amelyekről mint magától értetődőről beszélünk más országok esetében, de szinte eszünkbe sem jut hazánk vonatkozásában. A mi nemzedékünkét még úgy nevezték, hogy téniszezni az úri gyerekek sportja, kólát inni és névjegykártyát nyomtatni, whos who-t, tehát híres emberekről számot adó, lexikonszerű kézi könyvet nyomtatni — nos, ez vegytiszta kapitalizmus. Nem is volt nálunk ilyen, emberemlékeztől. Már foglalkozási szakágakban inkább előfordult ilyesféle kezdemény, például a ki kicsoda a zenei életben, de ennyi, és nem több. Múltán mondhatjuk ezért, hogy a szentesi Ki kicsoda című könyv, a maga 367 címszavával 250 oldalon keresztül, nagyszerű üttörő vállalkozása hazai kulturális életünknek. Különösen az, ha még azt is figyelembe vesszük, hogy kiadására a szentesi városi könyvtár vállalkozott, a tanács támogatásával. Hónnan van erre egy könyvtárnak pénze? Termel magának. Könyvesboltot nyitott, és az így keletkezett bevételt fordította erre a célra. Nem merem tovább elemezni ezt a kulturális célokat betöltő vállalkozást mert még elfoglaltsággal vádolnak a szentesi könyvtárosok javára, pedig csak példát szeretnék felmutatni: lám, így is lehet.

Már abban az esetben, ha vannak kezdeményező emberek, akik lelkesedéssel kívülről kellő elszántságot is tanúsítva, végigvisznek egy ügyet. Ebben a könyvkiadási ügyben ez történt. Majtényiné Turi Katalin könyvtárigazgató munkatársaival és a Somogyi Könyvtár tudományos főmunkatársa, Gyuris György szakmai lektorálásával, létrehozták ezt a kötetet, 4 ezer példányban.

Egy új könyv közzétételére gyakorolt hatás, hasznosságának mértékét nehéz megítélni. Sok esetben, sajna, csak a későbbi utókor ismeri föl értékeit. Más a helyzet egy ilyen nyilvánvalóan a jelenben élő és ható munka esetében. Szentes, e harmadszázéves, nagy múltú alföldi település, bizonyára mint tükörben, noha csak töredékesen láthatja önmagát. Töredékesen, hiszen a városlakóknak csak mintegy századrésze láthatja fényképét, s olvashatja önmaga adatait a kötetben. Am mégis tükör ez a fölörölés, hiszen értő olvasóknak (s a szentesiek megfelelnek a követelményeknek, már csak helyismeretük okán is) sokkal többet jelentenek a bemutatott személyek adatai, mint kívülről látnak. Látható például a kitüntetéseik mineműsége, évjánata, viselőik megnevezése köre. Követendő a különféle munkahelyi állomások útja, amely a kötetben feltüntetett jelenlegi posztokhoz vezetett. Ilyen tényekből összeáll a vezetői kiválasztás módszere, s nem is túlságosan nagy képzeletőrről, láthatóvá válik az a bizonyos, helyi viszonylatban fel-

ső tízezernek mondott csoportosulás. A tényleges döntéshozók, és holdudvaruk. Lám, milyen árulkodó is a száraz adathalmaz, csak helyismerettel bíró, értő szemek szükségeltetnek.

Mármint, a miénkénél nyíltabban élő, fáju szívvel teszem hozzá: demokratikusabb társadalmakban — látszani szeretnek a polgárok. Vezetői törekvéseket hordozó emberek különösen, a felső posztokat birtoklók meg kényszerűségből is. Mint mondják, a ki kicsoda angolul is műfaj, amelynek kötetébe ott bekerülni rangot jelent. Fizetnek érte, ha magától nem megy a bejutás. Nálunk évtizedeken át rejtőzködött a valóságos hatalom, közfigyelem elől bújva tette a törvényt. Ugyan ki tudhatta volna követni azt az utat, amit például hivatalosan és szemérmesen vezetői kiválasztásnak neveztek, ám sógorság-komaság címkével illetett a nép. Lásd városunk „ügyeit”, melyekben még csak véletlenül sem keveredett, mondjuk, egy buszsofőr, vagy napközi tanító néni. Szóval, a tanulság szerint is, érdemes lenne nekünk is, Szegeden összeállítani ilyen ki kicsodát. Legalább látnánk, tudnánk követni a fonték útját. Eszembe jut a színházi páholyok és helyek változó, cserélődő nézőközönsége, akik a hivatali ranglétra mozgásának megfelelően ülnek a bemutató bérletes előadásokon. Ez is egy mutatója a hatalmi előjogoknak és kiváltságoknak, de talán megkísérlelhetnénk most már valamelyest tárgyszerűbbet is.

A szentesi Ki kicsoda mintegy tucatnyi társadalmi csoport jellegzetes személyeit sorolja föl, akik városuk lakói, vagy leszármazottai. Tűnődésre késztethet persze az is, miért olyan természetes, hogy aki egy alföldi város polgáraként kiugró adottságok birtokosa, nos, az ilyennek mennie kell. Már ha képességeit kamatoztatni óhajtja, maga és a köz javára. Ekkor nincs más hátra — irány a főváros. Még mindig és mióta is, meddig is, Budapest az ország jörszerevel egyetlen tehetségmentő város. Lakják bár a kiválasztott előző életében Szentesen vagy Szegeden. Innen, mitőlünk nézve, Szentes messze van, de Budapesttól egyforma távol élünk.

Egy szó, mint száz, Szeged nemzetös városa igazán megérdemelje egy ilyen ki kicsodát; amihez akár kedvcsinálónak, példaadónak is tekinthetjük a szentesi könyvtárosok vállalkozását. Már csupán ezért is kívánhatunk nekik és főként közös gyermeküknek, könyvkünek sorsához sok sikert, sok olvasót, értő, városszerető polgárt. No meg kitartást és gyors lábakat is kívánunk a szerzőknek, hogy elmenekülhessenek a könyvből ki-maradtak haragja elől — melyet csak majd egy újabb, javított-bővített kiadás enyhíthet...

Trásér László

Miért zárták ki Papp Gyulát a pártból?

érzékenyebben vetődnek fel Szeged és Csongrád megye egyes vezetőinek országosan ismertté vált, vizsgálatok sorát elindító ügyei.

Valamennyi körülményt figyelembe véve a pártbizottság többsége vita után úgy döntött: Papp Gyula beosztásával visszaél, amikor a közismerten nehéz szegedi lakáshelyzetben közreműködött abban, hogy a megyei tanács elnökeinek keretéből leánya, Papp Magdolna — aki akkor egyetemmel hallgató volt — soron kívül kapjon tanácsbírlakást. Tudta, hogy az elnöki keret felhasználása a városi-megyei közérdeket szolgáló személyek részére volt fenntartva. Leánya 1985-ben soron kívüli elbírálással (két nap alatt) ugyanabba a házba cserélte lakását, ahol Papp Gyula is lakott, és amely lakásokat 1988-ban megvásároltak.

A megyei párt-végrehajtó bizottság Papp Gyula telet- és lakástügyeire vonatkozó figyelmeztetését a volt tanácselnök nem szívelte meg, és újszegerdítelének egy részét, hogy a tulajdonosi részi korlátozás alól mentesüljön, így lakását megvásárolhassa, leányának elajándékozta. A telekérés elajándékozása a lakásvásárlást követően újra egyesítették. Papp Gyula több esetben elfogadta és természetesen tartotta, hogy az államigazgatási szervek kivételzetten gyorsított módon, több eset-

ben szabálytalanul intézzék ügyeit.

Az indoklásban olvasható az is, hogy Papp Gyula a Magyar Nemzetben október 3-án megjelent „Kit segít a varázsgömb” című írást követően több nyilatkozatában azzal rágalmazta meg a szegedi városi pártbizottság vezetőit, hogy koncepciót pert folytatnak ellene, erkölcsi és politikai tönkretételre törekedve, azért, hogy e vezetők saját pozíciójukat erősítsék. Saját ügyeiről úgy próbálta elterelni a figyelmet, hogy a városi pártbizottság felújításakor elkövetett szabálytalanságokra hivatkozott. A lakásfelújítási alaptól e célra felhasznált összeggel kapcsolatban minden alkalommal a ténylegesnél többről nyilatkozott, és azt állította, hogy a pénzeszközök átcsoportosítása belegegyezése és tudta nélkül történt. Ezzel zavart keltett a párttagság és a közvélemény körében.

Mindezek alapján, de figyelemmel a volt tanácselnök korábbi érdemeire is, a városi pártbizottság többségi szavazattal a vezetői beosztásával való visszaélés és rágalmozás miatt zárta ki a pártból Papp Gyulát. A határozat ellen a kézhezvételtől számított 30 napon belül egyébként az érintett fellebezhet az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságánál.

B. Z.

Segély Örményországnak

A Magyar Vöröskereszt az örményországi földrengés túlélőinek 1988. december 12. és 1989. január 11. között 15 millió forint értékben továbbított segélyszállítmányt. A Vöröskereszt ezúton köszönetet mond a vállalatoknak, a szervezeteknek, az intézményeknek az egyéneknek az együttérző támogatásért.

A szovjet Vöröskeresztől és a Nemzetközi Vöröskeresztől kapott tájékoztatás szerint újabb segélyek küldése nem szükséges. Előreláthatóan az újjáépítési program részletes tervét februárban teszi közzé a szovjet és a Nemzetközi Vöröskereszt. Így e program támogatásának módját a Magyar Vöröskereszt is akkor tudja kialakítani. Ezért a továbbiakban a hazai Vöröskereszt csak készpénzhozzájárulást kér, továbbra is az MNB 235-90 171-8147 számú egyszámú lára. (A befizetési csekket túldolára kéri ráírni: „Örményországi földrengéskárosultak részére”). Természetbeni felajánlásokat jelenleg nem tudnak elfogadni.

A Magyar Vöröskeresztnél sokan jelentkeztek azzal a kéréssel, hogy örmény gyermekeket szeretnének üdülésre, tanulásra, vagy akár örökbe fogadni. Ezeket a felajánlásokat a Vöröskereszt eljuttatta a szovjet, illetve az örmény Vöröskeresztnek. A felajánlásokat köszönik, de jelenleg nincs olyan ilyen jellegű igények Örményországban. (MTI)

A bérkövetelésekről

A január elején végrehajtott, illetve bejelentett ár-emelkedésekre különféle szakszervezeti szervek bérkövetelésekkel reagáltak. Sűrűttek egyebek között a bérek mindenki számára kötelező 3 százalékos azonnali emelést. A követelések egy részével nyitott kapu-

kat döngöttek ami a 3 százalékos béremelést illeti. Az Országos Érdekegyeztető Tanács legutóbbi ülésén ugyanis olyan megállapodás született, miszerint ajánlják a gazdálkodó szervezeteknek, hogy legalább 3 százalékkal emeljék dolgozóik béréit.